Nr 12 Warszawa, dnia 5 kwietnia 1949 r.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

61. Zarządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania z dnia 30 marca 1949 r. w sprawie wykorzystania w roku 1949 pozostałości kredytów z P. P. I. na rok 1948.

Zgodnie z postanowieniami art. 19 dekretu z dnia 25. IV 1946 r. o Państwowym Planie Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 200), zarządzam — w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania co następuje:

§ 1. Wszystkie kredyty inwestycyjne, objęte P. P. I. na rok 1948, wygasają z dniem 31.III. 1949 r.

§ 2. Inwestycje, objęte tytułami P. P. I. na r. 1948 i równocześnie tytułami P.P.I. na r. 1949, finansowane będą. począwszy od dnia 1. IV. 1949 r., wyłącznie ze środków P.P.I. na r. 1949.

§ 3. 1) Faktury, dotyczące inwestycji, których zakończenie rzeczowe i finansowe przewidziane było w P.P.I. na r. 1948, a odnoszące się do dostaw, względnie robót ,wykonanych przed dniem 1 kwietnia 1949 r., pokrywane będą, począwszy od tej daty, przez banki, finansujące inwestycje — w terminie do dnia 31. V. 1949 r. z ogólnej sumy środków P.P.I. na r. 1948, przewidzianych dla danego Ministerstwa (część Planu) — niewykorzystanych do dnia 31. III. 1949 r., a po ich wyczerpaniu w ciężar ogółu środków, przeznaczonych dla danego inwestora bezpośredniego w P.P.I. na rok 1949 — zgodnie z przepisami pkt 6 uchwały K.E.R.M. z dnia 7. XII. 1948 r. w sprawie finansowania inwestycyj i rozliczeń.

2) Analogiczny tryb postępowania zastosowany będzie do odnośnych (ust. 1) rozliczeń z tytułu robót, prowadzonych systemem gospodarczym, a sfinansowanych wstępnie przez banki, finansujące eksploatację, zgodnie z pkt 2 uchwały K.E.R.M. z dnia 7. XII. 1948 r. w sprawie finansowania inwestycyj i rozliczeń.

3) Faktury oraz rozliczenia refundacyjne, które stanowią nielegalne przekroczenia środków inwestycyjnych danego inwestora, lub też dotyczą jego nakładów poza planowych, zostaną przez banki finansujące inwestycje zewidencjonowane i zgłoszone Ministrowi Skarbu w terminie do dnia 5 czerwca 1949 r. w trybie przepisów pkt 6 wspomnianej wyżej (ust. 2) uchwały K.E.R.M. z dnia 7. XII. 1948 r.

4) Wypłaty, dokonane zgodnie z postanowieniami ust. 1 i 2 niniejszego paragrafu, a odnoszące się do kredytów skarbowych, podlegają włączeniu do zamknięć rachunkowych, dotyczących wykonania P.P.I. na rok 1948.

§ 4. Inwestycje. których zakończenie rzeczowe i finansowe przewidziane było w P.P.I. na r. 1948, a które zostały zlecone do wykonania przed dniem 31 marca 1949 r. i nie zostały do tego terminu zakończone, finansowane będą z części niewykonanej, począwszy od dnia 1 kwietnia 1949 r. wyłącznie ze środków planu dodatkowego na rok 1949.

§ 5. 1) Celem włączenia inwestycyj, wymienionych w § 4, do dodatkowego planu inwestycyjnego na rok 1949, zainteresowani inwestorzy winni doręczyć właściwym dla nich w r. 1948 resortom lub władzom centralnym odnośne zgłoszenia w 4-ch egzemplarzach w terminie nieprzekraczalnym do dnia 5. IV. 1949 r.

Zgłoszenia te winny być doręczone przez zainteresowane resorty i władze do Centralnego Urzędu Planowania najpóźniej do dnia 10 kwietnia 1949 r.

2) Zgłoszenia, o których mowa wyżej (ust. 1), winny wymieniać dla każdego tytułu rzeczowe uzasadnienie oraz wysokość potrzebnych po dniu 31. III. 1949 r. środków finansowych, w oparciu o tytuły P.P.I. na r. 1948, bez rozbudowy programu rzeczowego. Zgłoszenie wniosku nie oznacza jego akceptacji i wprowadzenia do planu.

§ 6. 1) Do czasu uruchomienia kredytów z dodatkowego planu inwestycyjnego na rok 1949 finansowanie inwestycyj, wymienionych w § 4, oraz akcji robót rozbiórkowych, dokonywane będzie przez banki finansujące inwestycje antycypacyjnie w granicach sum niewykorzystanych do dnia 31. III. 1949 r. przez poszczególnych inwestorów w odnośnych tytułach inwestycyjnych z P.P.I. na rok 1948.

2) Po uruchomieniu kredytów z dodatkowego planu inwestycyjnego na rok 1949 finansowanie inwestycyj, wymienionych w § 4, dokonywane będzie w granicach tych kredytów z tym, że kredyty te zostaną obciążone wypłatami, dokonanymi antycypacyjnie w trybie ust. 1.

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1949 r.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

---

62. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 kwietnia 1949 r. o sprawozdawczości inwestycyjnej z wykonania Planu Inwestycyjnego na rok 1949.

W wykonaniu uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1948 r. o sprawozdawczości inwestycyjnej zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Wprowadza się w resorcie Minsterstwa Skarbu obowiązek sprawozdawczości inwestycyjnej dla inwestycji dokonywanych w ramach Planu Inwestycyjnego na r. 1949.

§ 2.

Sprawozdawczość inwestycyjna obejmuje wszystkie inwestycje znajdujące się w części 11 Planu Inwestycyjnego na rok 1949.

§ 3.

Obowiązek składania sprawozdań o inwestycjach ciąży na inwestorach oraz organach nadzoru pośredniego i centralnego.

Jednostki sprawozdawcze.

§ 4.

Organem nadzoru centralnego jest Ministerstwo Skarbu — Dep. I.

§ 5.

Organami nadzoru pośredniego są jednostki wymienione w planie inwestycyjnym na rok 1949 jako odpowiedzialne za wykonanie poszczególnych działów części 11 Planu Inwestycyjnego.

§ 6.

Inwestorami są jednostki wymienione w Planie Inwestycyjnym na rok 1949 jako odpowiedzialne za wykonanie poszczególnych paragrafów części 11 Planu Inwestycyjnego.

Obowiązki Jednostek Sprawozdawczych.

§ 7.

1) Inwestorzy obowiązani są składać miesięczne raporty inwestycyjne na formularzach ustalonych przez Centralny Urząd Planowania, wzór nr 1.

2) Inwestorzy obowiązani są — dla wszystkich inwestycji przez nich wykonywanych, a objętych częścią 11 Planu Inwestycyjnego — Ministerstwo Skarbu — sporządzać jeden wspólny raport inwestycyjny, o ile inwestycje figurują w jednym paragrafie, natomiast w razie wykonania inwestycji z kilku paragrafów Planu, dla inwestycji każdego paragrafu należy sporządzać oddzielne raporty inwestycyjne.

3) Jeżeli w ramach jednego paragrafu inwestycje wykonywane są na terenie kilku województw, należy dla każdego województwa sporządzać odrębne raporty inwestycyjne dla inwestycji wykonywanych na terenie danego województwa.

4) Inwestorzy, wykonujący ponadto inwestycje objęte Planem Inwestycyjnym w innych częściach niż Min. Skarbu składają dla inwestycji objętych tymi innymi częściami Planu, oddzielne raporty inwestycyjne, sporządzane wg wymagań organów nadzoru centralnego właściwych dla danych części Planu. W wypadku tym inwestor sporządza dodatkowy egzemplarz raportu inwestycyjnego i przesyła go do Ministerstwa Skarbu — Dep. I.

§ 8.

Organy nadzoru pośredniego i centralnego sporządzają sprawozdania inwestycyjne, obejmujące:

a) zbiorcze raporty liczbowe, wg formularza CUP, wzór. 2,

b) analizy przebiegu inwestycji i akcji oszczędnościowej.

§ 9.

Celem analiz jest uzupełnienie obrazu przebiegu inwestycji, wynikającego z liczb raportów. Mają one zawierać informacje, nie dające się ująć w ramy raportów, a jednak konieczne do należytego orientowania się w przebiegu inwestycji i tendencji realizacji Planu. Omówić należy wskaźniki, podając przyczyny wszelkich nieprawidłowości w ich kształtowaniu. Podane przyczyny winny być o ile możności ugruntowane danymi cyfrowymi choćby szacunkowymi w braku liczb ścisłych. Omówić należy wykonywanie zarządzeń oszczędnościowych.

§ 10.

Organy nadzoru mogą rozszerzyć tematykę analiz stosownie do nasuwających się potrzeb, dla sprawnego kontrolowania wykonawstwa inwestycyj w zasięgu działania dawnego organu nadzoru. Treść tych zarządzeń należy komunikować:

a) bezpośrednio wyższemu organowi nadzoru,

b) Centralnemu Urzędowi Planowania — (Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego),

c) Bankowi Gospodarstwa Krajowego (Bankowi Inwestycyjnemu).

§ 11.

We wszystkich przypadkach, gdy organy nadzoru pośredniego lub centralnego wykonują bezpośrednio inwestycje, wówczas w odniesieniu do tych inwestycji, są inwestorem i obowiązane są do składania dla tych inwestycji raportów inwestycyjnych, wg wzoru 1—w terminie do trzech dni za miesiąc ubiegły z tym, że raporty takie podlegają przesłaniu do oddziału banku finansującego oraz podlegają objęciu przez zbiorcze raporty liczbowe sporządzane przez właściwy organ nadzoru.

Sporządzanie i przesyłanie sprawozdań inwestycyjnych.

§ 12.

Inwestor sporządza raport inwestycyjny w 4-ch egzemplarzach, z których po jednym przesyła w ciągu 3-ch dni po upływie miesiąca sprawozdawczego:

a) organowi nadzoru pośredniego,

b) oddziałowi banku finansującego inwestycje,

c) Biuru Regionalnemu CUP (Wojewódzki Urząd Planowania Gospodarczego), właściwemu dla miejsca wykonywania inwestycji.

Czwarty egzemplarz inwestor zachowuje jako odpis.

§ 13.

Organy nadzoru pośredniego sporządzają zbiorcze raporty liczbowe na formularzu wzór 2 w trzech egzemplarzach i przesyłają najpóźniej 15-go dnia po upływie miesiąca sprawozdawczego:

a) właściwemu organowi nadzoru centralnego,

b) centrali Banku finansującego inwestycje.

Trzeci egzemplarz zachowują jako odpis.

§ 14.

W tym samym trybie organy nadzoru pośredniego przesyłają analizy przebiegu inwestycji i akcji oszczędnościowej w terminie 25 dni po upływie miesiąca sprawozdawczego.

§ 15.

Organ nadzoru centralnego sporządza zbiorcze raporty liczbowe (wzór 2) dla całej części w trzech egzemplarzach, z których 2 przesyła w ciągu 25 dni po upływie miesiąca sprawozdawczego Centralnemu Urzędowi Planowania (Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego).

Trzeci egzemplarz zachowuje w aktach jako odpis.

§ 16.

W tym samym trybie organ nadzoru centralnego przesyła analizy z przebiegu inwestycji i akcji oszczędnościowej w terminie 35 dni po upływie miesiąca sprawozdawczego.

§ 17.

1) Wszyscy inwestorzy i wszystkie organa nadzoru są zobowiązani sporządzać 1 dodatkowy egzemplarz raportu inwestycyjnego lub zbiorczego raportu liczbowego za miesiące: marzec, czerwiec, wrzesień i grudzień i przesyłać ten egzemplarz do Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie w terminach takich, jakie obowiązują daną jednostkę sprawozdawczą z tytułu niniejszego zarządzenia.

2) Po raz pierwszy raport do Głównego Urzędu Statystycznego przesłać należy za czerwiec 1949 r.

§ 18.

Sprawozdania inwestycyjne dając obraz stopnia wykonania planu na dzień sprawozdawczy pod względem finansowym, technicznym i realności, stanowią nie tylko materiał pozwalający właściwym organom nadzoru na sporządzanie sprawozdań zbiorczych dla ich zasięgu działania, lecz ponadto zobowiązują właściwe organy do wydania natychmiastowych zarządzeń lub ich spowodowania u innych organów w celu zlikwidowania ujawnionych przez sprawozdawczość odchyleń od właściwego wykonania Planu.

§ 19.

O dotrzymaniu terminu wysłania raportów i analiz świadczy data stempla pocztowego lub pokwitowania w książce doręczeń.

§ 20.

1) Za rzetelne, prawidłowe wypełnienie oraz za terminowe przesłanie raportów inwestycyjnych, względnie zbiorczych raportów liczbowych odpowiedzialni są kierownicy komórek podległych Ministerstwu Skarbu wymienionych w §§ 5, 6, jako inwestorzy, względnie organy nadzoru pośredniego.

2) Oddział Banku finansującego inwestycje w wypadku nie złożenia w terminie raportu inwestycyjnego przez inwestora, może, po porozumieniu się z organem nadzoru pośredniego, wstrzymać wypłaty środków finansowych.

Postanowienia końcowe.

§ 21.

1) Niniejsze zarządzenie reguluje sprawozdawczość inwestycyjną z wykonania Planu Inwestycyjnego na rok 1949.

2) Pierwsze sprawozdania wg powyższych wymagań złożyć należy łącznie za pierwszy kwartał 1949 r. w kwietniu 1949 r.

3) Zakres i formy okresowych sprawozdań rzeczowych oraz sprawozdań rocznych, składanych po zakończeniu roku inwestycyjnego (wraz z okresem ulgowym) ustalą osobne zarządzenia.

4) Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 26. VIII. 1948 r. pozostaje w mocy dla sprawozdawczości inwestycyjnej z wykonania Państwowego Planu Inwestycyjnego na rok 1948.

5) Wszystkie dane sprawozdawczości inwestycyjnej należy traktować jako poufne.

§ 22.

Formularze raportów inwestycyjnych (wzór 1) i zbiorczych raportów liczbowych (wzór 2) będą dostarczone przez CUP (Państwową Komisję Planowania Gospodarczego) organowi nadzoru centralnego, który zaopatrzy w potrzebne ilości podległe jednostki.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

Pozycja 62

63. Okólnik z dnia 31 marca 1949 r.

w sprawie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych prowadzonej przeciwko Gminnym Spółdzielniom „Samopomoc Chłopska".

Władze podatkowe prowadzą egzekucję zobowiązań podatkowych, przypadających od Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" bez żadnych ograniczeń. Jakkolwiek takie postępowanie jest zgodne z przepisami dekretu o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 21, poz. 84), który nie przewiduje ograniczeń egzekucji w stosunku do spółdzielni, jednak bezwzględne stosowanie środków egzekucyjnych do Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" czy to w formie zajęcia ruchomości czy też wierzytelności na kontach bankowych mogłoby w niektórych przypadkach utrudnić działalność gospodarczą spółdzielni, bądź przyczynić się do jej likwidacji. Z uwagi na charakter wspomnianych spółdzielni i zadania jakie spółdzielnie te mają spełniać — Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

W razie stwierdzenia, iż Gminna Spółdzielnia „Samopopomoc Chłopska" zalega z zapłatą zobowiązań podatkowych — władza podatkowa prześle Powiatowemu Związkowi Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" wykaz zaległości z prośbą o spowodowanie ich zapłacenia, bądź o przedstawienie realnego planu likwidacji zaległości podatkowych z zaznaczeniem, iż brak odpowiedzi w ciągu miesiąca spowoduje bezzwłoczne skierowanie egzekucji do dłużnej Spółdzielni.

Nadesłane plany likwidacji zaległości podatkowych—władze podatkowe powinny rozpatrzyć w jaknajkrótszym czasie i wydać stosowną decyzję w granicach posiadanych kompetencji zarówno jeżeli chodzi o udzielenie ulg w formie odroczenia lub rozłożenia na raty, jak i w formie umorzenia zaległości.

Jeżeli jednak Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska" nie dotrzyma warunków spłaty zaległości — władza podatkowa zawiadomi o tym Powiatowy Związek Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" oraz wdroży bezzwłocznie egzekucję przeciwko dłużnej Spółdzielni, dokonując w pierwszej kolejności zajęcia gotówki lub wierzytelności, nie wyłączając wierzytelności na kontach bankowych Spółdzielni. Jeżeli zastosowanie tych środków egzekucyjnych nie doprowadzi do zaspokojenia poszukiwanych należności egzekucję należy skierować do ruchomości i prowadzić ją dalej na ogólnych zasadach.

Podsekretarz Stanu
Prof. dr. Leon Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 5274/2/49).

64. Okólnik z dnia 31 marca 1949 r.

w sprawie dodatkowo ujawnionych błędów w tablicach alkoholometrycznych nakładu Ministerstwa Skarbu z r. 1945.

W związku z okólnikiem z dnia 20 kwietnia 1948 r. L. D. VI. 3341/4/48 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 45, poz. 170) w sprawie dopuszczenia do użytku służbowego tablic alkoholometrycznych (nakładu Ministerstwa Skarbu), podaje się poniżej do wiadomości wykaz dodatkowo ujawnionych błędów w tych tablicach, a nieobjętych dotychczas wykazem błędów:

Strona	Wiersz	Kolumna		Wydrukowano	Powinno być
45	+ 25,0	Wskazania alkoholomierza	73,5	60,3	70,3
45	+ 28,5	" "	73,7	19,3	69,3
70	− 10,0	" "	86,2	94,4	92,4
97	+ 15,5	" "	99,1	99,9	99,0

Ministerstwo Skarbu poleca bezzwłoczne dokonanie stosownych poprawek wyszczególnionych błędów we wszystkich tablicach alkoholometrycznych z r. 1945, znajdujących się w użytku służbowym i w zapasie izb skarbowych, oraz podległych im agend.

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI. 14625/4/48).

65. Okólnik z dnia 2 kwietnia 1949 r.

w sprawie zarachowywania grzywien i kar pieniężnych, orzekanych na podstawie prawa karnego skarbowego.

W związku z podniesionymi przez niektóre izby skarbowe wątpliwościami — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wpływy z tytułu grzywien i kar pieniężnych, orzekanych przez urzędy skarbowe (rewizyjne) i izby skarbowe za popełnienie przestępstw określonych w art. 131—147 prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 140 z 1947 r.), podlegają w bieżącym roku budżetowym zarachowaniu na dochód budżetu cz. 11a dział 1 § 80. Natomiast wpływy z tytułu grzywien i kar pieniężnych, nakładanych przez urzędy celne, dyrekcje ceł, urzędy akcyzowe i izby skarbowe za popełnienie pozostałych przestępstw określonych w prawie karnym skarbowym, tj. poza przestępstwami wymienionymi w art. 131—147 prawa karnego skarbowego, należy zarachowywać na dochód budżetu cz. 11 dz. 1 § 41.

Wymienionymi dochodami administrują właściwe urzędy orzekające.

Wpływy z powyższych tytułów zarachowane ewentualnie odmiennie należy odpowiednio przerachować.

Dyrektor Departamentu
A. Ivánka

(Znak Min. Sk. D. III. 1383/7/49).

66. Okólnik z dnia 4 kwietnia 1949 roku

w sprawie odpowiedzialności za ubytki spirytusu przedsiębiorców gorzelń zabezpieczonych systemem zamkniętych magazynów.

Na zapytanie jednej z izb skarbowych Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, jak następuje:

Przepis art. 22 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) ma zastosowanie do ubytków spirytusu, powstałych w okresie do końca roku 1948, również w gorzelniach zabezpieczonych systemem zamkniętych magazynów.

Zwolnienie przedsiębiorcy od obowiązku uiszczenia należności może nastąpić tylko w przypadku pozytywnego stwierdzenia, że ubytki spirytusu powstały wskutek działania siły wyższej oraz zdarzeń od przedsiębiorcy niezależnych i to pod warunkiem, że spirytus uległ zniszczeniu.

W przypadkach przelewu lub wycieku spirytusu ze zbiornika na skutek jego przepełnienia lub takich uszkodzeń, które można było zauważyć i usunąć w czasie weryfikacji gorzelni lub odpraw spirytusu, tj. takich okoliczności, których nie można podciągnąć pod pojęcie „zdarzenia, którego nie można było przewidzieć ani mu zapobiec", odpowiedzialność za należności skarbowe siąży na przedsiębiorcy gorzelni.

W związku z tym w wymienionych powyżej przypadkach, ze względu na niemożność dokładnego obliczenia produkcji spirytusu, należy określić tę produkcję na podstawie szacunkowo ustalonego przychodu spirytusu ewentualnie o ile w gorzelni istnieje licznik objętościowy przyrządu k. m. — na podstawie wskazań tego licznika. Zanik magazynowy należy przyjąć w wysokości 0,4% obliczonej w powyższy sposób ilości spirytusu przyjętego w ciągu roku obrachunkowego do magazynu łącznie z pozostałością na początku okresu z poprzedniego roku obrachunkowego.

Ministerstwo Skarbu nadmienia, że z dniem 1 stycznia 1949 r. w miejsce powołanych wyżej przepisów weszły w życie przepisy dekretu o podatku obrotowym z dnia 25 października 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) — art. 3 ust. 2 i 3, art. 4 pkt 40 lit. a, b, f, art. 6 ust. 6 i art. 10 ust. 3 i 4.

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1949 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108) przepisy powyższe zostały rozciągnięte również na spirytus. W myśl tego rozporządzenia (§ 82) w przypadku stwierdzenia ubytków spirytusu, przyjmuje się wartość sprzedażną tych ubytków po cenie detalicznej spirytusu do celów domowo-leczniczych z zastosowaniem najwyższej stawki podatku obrotowego, przewidzianej w pkt 5

tabeli ogłoszonej w § 3 ust. 1 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 stycznia 1949 r. (Dz. Urz. Nr 2, poz. 6).

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI. 2161/2/49).

67. Okólnik z dnia 4 kwietnia 1949 r.

w sprawie przesyłania odpisów rejestru (repertorium) przez notariuszów — właściwej władzy.

Wobec wątpliwości nasuwających się zarówno izbom skarbowym jak i notariuszom w kwestii stosowania przepisu § 50 ust. 3 rozporządzenia z dnia 8 listopada 1948 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 468) Ministerstwo Skarbu stwierdza, że właściwą władzą podatkową, której notariusz obowiązany jest przesyłać odpis rejestru podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej lub repertorium i księgi protestów za każdy miesiąc — jest **urząd skarbowy**; skoro bowiem w myśl § 7 ust. 2 rozporządzenia z dnia 1 grudnia 1946 r. w sprawie wykonania dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 5, poz. 27) urząd skarbowy (a nie izba skarbowa) jest obowiązany czuwać nad tym, by płatnik (notariusz) wpłacał w pełnej wysokości pobrane od podatnika należności, to dla wykonania tego obowiązku potrzebny mu jest m. i. rejestr podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 5219/4/49).

68. Okólnik z dnia 5 kwietnia 1949 r.

w sprawie zwolnienia od opodatkowania nabycia praw majątkowych przez P.Z.G.S. i Gminne Spółdzielnie „Samopomoc Chłopska".

W związku ze zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 21 maja 1948 r. o Centralnym Związku Spółdzielczym i centralach spółdzielni (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 199) w organizacji spółdzielczości i wynikającą na skutek tej reorganizacji koniecznością dokonania zmian w stanie majątkowym poszczególnych związków spółdzielni zarządzam na podstawie art. 35 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) umorzenie podatku:

I. od nabycia praw majątkowych należnego od:

1) przejęcia przez Powiatowe Związki Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" składnic od Centrali Spółdzielni Spożywców „Społem" względnie od „Społem" Związku Gospodarczego Spółdzielni R. P. w likwidacji wraz ze wszystkimi prawami związanymi z posiadaniem tych składnic,

2) przejęcia w zarząd i użytkowanie przez Powiatowe Związki Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" od Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" majątku ruchomego i nieruchomego, przejętego przez C.R.S. „Samopomoc Chłopska" na mocy ustawy z dnia 21 maja 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 199),

3) przejęcia przez Gminne Spółdzielnie „Samopomoc Chłopska" od Powiatowych Związków Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" całego majątku oddziałów rejonowych P.Z.G.S.,

II. obrotowego przypadającego od obrotów osiągniętych przez Centralę Spółdzielni Spożywców „Społem" z tytułu odpłatnego przekazania na rzecz Powiatowych Związków Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" towarów i innych rzeczy, będących z przeznaczenia przedmiotem handlowego obrotu.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. V. 527/4/49).

69. Uchwała Generalna Komisji Dewizowej Nr 37/I

z dnia 17 marca 1949 r.

w sprawie przywozu i wywozu polskich pieniędzy papierowych oraz powrotnego wywozu z Polski koron czeskich w małym ruchu granicznym między Polską a Czechosłowacją.

Zezwala się — aż do odwołania — osobom przekraczającym w małym ruchu granicznym granicę polsko-czechosłowacką, legitymującym się przepustkami granicznymi — na przywóz do kraju względnie wywóz zagranicę polskich pieniędzy papierowych do wysokości zł 200.— (dwieście) każdorazowo, nie więcej jednak niż zł 6.000.— (sześć tysięcy) miesięcznie.

Jednocześnie zezwala się — aż do odwołania — osobom, legitymującym się przepustkami granicznymi, na powrotny wywóz do Czechosłowacji przywiezionych do Polski koron czeskich do wysokości kwot, odnotowanych na wyżej wymienionych przepustkach przez polskie placówki kontroli granicznej.

Jednocześnie unieważnia się Uchwałę Generalną Komisji Dewizowej Nr 37 z dnia 5 stycznia 1948 r.

Komisja Dewizowa
H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

70. Uchwała Generalna Komisji Dewizowej Nr 47

z dnia 21 marca 1949 r.

w sprawie przywozu i wywozu polskich pieniędzy papierowych oraz powrotnego wywozu z Polski marek niemieckich w małym ruchu granicznym przez granicę polsko-niemiecką.

Zezwala się — aż do odwołania — osobom przekraczającym w małym ruchu granicznym granicę polsko-niemiecką na podstawie dokumentów, wydanych przez władze polskie (przepustki graniczne) — na wywóz zagranicę lub przywóz do kraju polskich pieniędzy papierowych do wysokości zł 200.— (dwieście) każdorazowo, nie więcej jednak niż zł 6.000.— (sześć tysięcy) miesięcznie.

Jednocześnie zezwala się — aż do odwołania — osobom przekraczającym w małym ruchu granicznym granicę polsko-niemiecką na podstawie dokumentów wydanych przez właściwe władze w Radzieckiej Strefie Okupacyjnej Niemiec — na powrotny wywóz do Niemiec marek niemieckich, do wysokości kwot odnotowanych na wspomnianych dokumentach przez polskie placówki kontroli granicznej.

Komisja Dewizowa
H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Unieważnia się blankiety pokwitowań kasowych z kwitariusza poborcy skarbowego za Nr 992376—992400, skradzione poborcy skarbowemu 11-go Urzędu Skarbowego w Warszawie.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietu pokwitowania kasowego.

Unieważnia się blankiet pokwitowania na przedpłatę na podatek obrotowy i dochodowy Seria C za Nr 356551, brak którego ujawniony został w Urzędzie Skarbowym w Olkuszu.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietu pokwitowania kasowego.

Unieważnia się blankiet pokwitowania kasowego na pobór podatku obrotowego i dochodowego od płatników dokonujących uboju za Nr 011.000, zagubiony w Kasie Zarządu Miejskiego w Skierniewicach.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych.

Unieważnia się blankiety pokwitowań kasowych Serii B. za Nr 611896—611900 wraz z odbitkami, zagubione przez poborcę skarbowego 10 Urzędu Skarbowego w Warszawie.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietu pokwitowania kasowego.

Unieważnia się blankiet pokwitowania kasowego Serii E, za Nr 231791, brak którego ujawniony został w Kasie I Urzędu Skarbowego w Kaliszu.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietów kwitów kasowych.

Unieważnia się blankiety kasowe z bloczków kasowych, Seria D. 11 za Nr Nr 465101 — 465150, 466151 — 466200, 466501—466550, zagubione przez F. Bubolza z Poznania.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietów kwitów kasowych.

Unieważnia się blankiety kasowe z bloczków kasowych, wzór Nr 1 Seria A. 37 za Nr Nr 181001 i 181002, zagubione przez adwokata W. Grabowskiego w Łodzi.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietów kwitów kasowych.

Unieważnia się blankiety kasowe z bloczków kasowych Nr Nr 396701—396750, zagubione przez dr Polaczka Sławomira z Nałęczowa.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietów kwitów kasowych.

Unieważnia się blankiety kasowe z bloczków kasowych Serii C. Nr Nr 221751 — 221800, 221801 — 221850, 221851 — 221900, 221901 — 221950, zagubione w firmie M. Styperek w Poznaniu.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietu karty rejestracyjnej.

Unieważnia się blankiet karty rejestracyjnej Seria A. za Nr 073691, zagubiony w Kasie Urzędu Skarbowego w Szczytnie, okręgu Izby Skarbowej w Olsztynie.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietów kart rejestracyjnych

Unieważnia się blankiety kart rejestracyjnych Seria A. za Nr Nr 350974 i 350975, brak których ujawniony został w Kasie Urzędu Skarbowego w Głubczycach, okręgu Izby Skarbowej w Katowicach.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu blankietu karty rejestracyjnej.

Unieważnia się blankiet karty rejestracyjnej za Nr 313450, brak której stwierdzony został w Kasie Urzędu Rewizyjnego w Katowicach.

OGŁOSZENIA
o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 894 wydaną przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego dla Romualdy Solek.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 926 wydaną przez Izbę Skarbową w Bydgoszczy dla Derengowskiego Józefa.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 761 wydaną przez Izbę Skarbową we Wrocławiu dla Lipińskiej Emilii, żony Bolesława.

Komunikaty i ogłoszenia

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ ceł
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
SNP	—	„ specjalnego nadzoru podatkowego
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom	—	komunikat

Poz.	T R E Ś Ć		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	SNP	M	U	Sp	L	R
61	W sprawie wykorzystania w roku 1949 pozostałości kredytów z P.P.I na rok 1948.	Z	30 III. 1949 r.																						X
62	O sprawozdawczości inwestycyjnej w wykonaniu Planu Inwestycyjnego na rok 1949.	Z	4 IV. 1949 r.			X																			
63	W sprawie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych prowadzonej przeciwko Gminnym Spółdzielniom „Samopomoc Chłopska".	O	31 III. 1949 r.	D. V. 5274/2/49															X						
64	W sprawie dodatkowo ujawnionych błędów w tablicach alkoholometrycznych nakładu Ministerstwa Skarbu z r. 1945.	O	31 III. 1949 r.	D. VI. 14625/4/48																X					
65	W sprawie zarachowywania grzywien i kar pieniężnych, orzekanych na podstawie prawa karnego skarbowego.	O	2 IV. 1949 r.	D. III. 1383/7/49								X													
66	W sprawie odpowiedzialności za ubytki spirytusu przedsiębiorców gorzelń zabezpieczonych systemem zamkniętych magazynów.	O	4 IV. 1949 r.	D. VI. 2161/2/49																X					
67	W sprawie przesyłania odpisów rejestru (repertorium) przez notariuszów — właściwej władzy.	O	4 IV. 1949 r.	D. V. 5219/4/49													X								
68	W sprawie zwolnienia od opodatkowania nabycia praw majątkowych przez P.Z.G.S. i Gminne Spółdzielnie „Samopomoc Chłopska".	O	5 IV. 1949 r.	D. V. 527/4/49											X		X								
69	W sprawie przywozu i wywozu polskich pieniędzy papierowych oraz powrotnego wywozu z Polski koron czeskich w małym ruchu granicznym między Polską a Czechosłowacją.	Uch	17 III. 1949 r.	Kom. Dew. Nr 37.1					X																
70	W sprawie przywozu i wywozu polskich pieniędzy papierowych oraz powrotnego wywozu z Polski marek niemieckich w małym ruchu granicznym przez granicę polsko-niemiecką.	Uch	21 III. 1949 r.	Kom. Dew. Nr 47					X																

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 206 wydaną przez Izbę Skarbową w Katowicach dla Marii Zając, żony Stanisława.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 22 wydaną przez Izbę Skarbową we Wrocławiu dla Szuber Emilii, żony Piotra.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 211 wydaną przez Dyrekcję Ceł w Gliwicach dla Żauchy Wincentego.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 10792 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Tadeusza Niedzielskiego.

Cena zł 45

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty i ogłoszeń.

Prenumerata płatna jest zgóry i przyjmuje się na okresy 1949 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi rocznie — zł 2.400; półrocznie — zł 1.300; kwartalnie — zł 700; miesięcznie — zł 300.

Komplety lub poszczególne egzemplarze Dziennika Urzędowego z lat ubiegłych, oraz z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty, mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu po cenach sprzedażnych poszczególnych egzemplarzy, z wyjątkiem egzemplarzy za 1945 r., które są całkowicie wyczerpane.

Komplet za 1946 r. wg. cen jednostkowych wynosi zł 3.542
„ za 1948 r. „ „ „ „ „ 4.356

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając na odcinku dowodu wpłaty, w sposób czytelny; cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłka zamawianych egzemplarzy dokonywana jest po otrzymaniu pełnej należności.

Od 1 stycznia 1949 r. wysyłka egzemplarzy Dziennika Urzędowego Min. Skarbu dokonywana jest listami poleconymi. Reklamacje w sprawie nieotrzymania poszczególnych numerów należy kierować bezpośrednio pod adresem administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, w terminie miesięcznym od daty wydania reklamowanego numeru. Wszelkie późniejsze reklamacje nie będą uwzględniane i ponowne wysłanie brakujących numerów nastąpić może po uprzednim wpłaceniu należności na powyższe konto czekowe w P. K. O., wg. ceny jednostkowej za poszczególne egzemplarze.

Należność za ogłoszenie o zagubieniu lub skradzeniu legitymacji urzędowej pobierana jest w kwocie ryczałtowej zł 600 — która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy. Zgłoszenia należy przesyłać drogą służbową do Administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, po uprzednim wpłaceniu należności w pełnej wysokości na powyższe konto czekowe w P. K. O.

Cena wszelkich innych ogłoszeń wynosi zł 90 — za jeden mm szerokości jednej szpalty.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.